

Elena Andreea Chiriță, anul I Istorie

Participarea la Școala de Vară a fost o experiență minunată atât din punct de vedere informațional și cultural, cât și social. Am avut ocazia de a cunoaște noi metode de cercetare de la profesorii din țările partenere ceea ce m-a ajutat să înțeleg importanța patrimoniului, dar și a digitalizării. Cu toate acestea, trebuie să avem campanii de informare pentru a le transmite cât mai multor oameni însemnătatea patrimoniului.

Ana Roxana Chirilă, Master IAFC Facultatea de Istorie

Pentru mine, zilele petrecute în Școala de Vară CIVIS de anul acesta de la București au fost intense, cu foarte multe informații, dar și foarte amuzante și distractive. Am avut ocazia să petrec timpul ascultând și participând la discuții și prezentări la care nu aș fi putut participa în alte locuri. A fost un echilibru bun între educație și timp liber petrecut chiar cu invitații din străinătate. Mi-a plăcut și mi-a trezit interesul față de subiectul patrimoniului dar și al valorilor artistice din alte culturi.

Andreea Voicu, Master IAFC (Istoria Artei și Filosofia Culturii) Istorie

Participarea la Școala de Vară Cultural Heritage and Digital Humanities a fost pentru mine ocazia perfectă de a descoperi modele de bune practici și inițiative de succes, privitoare la protejarea și promovarea patrimoniului cultural prin digitalizare. Am putut astfel participa la prelegeri și laboratoare interactive care m-au provocat să lucrez cu arhivele digitale și să vin cu idei în ceea ce privește îmbunătățirea aspectului și conținutului platformelor care se ocupă cu inventarierea și publicarea informațiilor privitoare la anumite documente sau obiecte de patrimoniu. Am explorat împreună cu profesorii invitați și cu ceilalți participanți care sunt dezvoltările contemporane ale noțiunii de patrimoniu cultural, care sunt principalele amenințări la adresa supraviețuirii și relevanței acestuia și cum putem prin intermediul resurselor și proceselor digitale să conservăm și să valorificăm bunurile de patrimoniu și patrimoniul imaterial. Nu în ultimul rând, a fost foarte interesant să putem vedea provocările și progresele în acest domeniu înregistrate pe un alt continent decât cel european și, astfel, ne-am bucurat de expertiza și relatările profesorilor prezenți, reprezentând unele din cele mai prestigioase universități din Africa.

Bogdan Sandric

Școala de vară *Cultural Heritage and Digital Humanities: Current Research and Dissemination Methodologies*, organizată de Institutul de Studii africane din Universitatea București a fost un eveniment necesar atât studenților cât și instituțiilor ce au ca misiune protejarea patrimoniului cultural, precum muzeele și Institutul Național al Patrimoniului. Pentru viitorii profesioniști descoperirea și înțelegerea tehnicilor, metodelor și conceptelor de cercetare și diseminare digitală a patrimoniului cultural este o etapă necesară din procesul de formare, de care instituțiile publice din România vor beneficia direct ca urmare a creșterii șanselor de angajare de personal specializat.

Prelegerile Școlii de Vară au acoperit echilibrat problematici teoretice, precum autenticitatea bunurilor culturale, proiecte concrete, precum platformele digitale și aplicațiile web unde patrimoniul este inventariat și partajat către cetățeni, dar și rezultatele unor studii științifice, ca cele care dedicate arhitecturii coloniale din Coasta de Fildeș.

Nu în ultimul rând, deoarece subiectele au provenit dintr-un spațiu geografice diferite, dar conectate de Oceanul Atlantic sau doar de nevoia de digitalizare a patrimoniului cultural (Scoția, Spania, Maroc, Coasta de Fildeș, România), evenimentul a oferit șansa de cunoaștere a unor zone care, în mod firesc, arareori au reprezentat tema de studiu a istoricilor români.

Professeur Timpoko Hélène KIENON-KABORE Université FHB Côte d'Ivoire.

Dans le cadre de l'Ecole d'Eté organisée sous le thème « Patrimoine culturel et humanités digitales : méthodologies actuelles de recherche et de diffusion » à l'Université de Bucarest à l'Institut des Études Africaines, du 28 juin – 2 juillet 2022, j'ai participé en tant que représentante de l'Université Félix Houphouët-Boigny en Côte d'Ivoire.

Au niveau humain, j'ai été agréablement surprise par la qualité des relations humaines, chaleureuses et intensives. L'accueil et la qualité de l'hébergement ont dépassé nos attentes. Nos collègues nous ont tellement mis à l'aise dès le premier jour, qu'en quelques minutes de discussions, je me sentais chez moi comme si je connaissais ce pays depuis longtemps, alors que c'est la première fois que j'y mets les pieds. L'humilité de la Professeur Simona Corlan Ioan, organisatrice de l'évènement, a fini par nous convaincre de la qualité humaine des chercheurs de cette institution.

Au niveau sociétal, j'ai découvert une société et une ville pleine d'histoire (dont l'architecture de certaines bâtisses raconte un pan important) et de traditions anciennes que j'avoue connaître, mais de façon superficielle. Cette rencontre m'a permise d'avoir une idée des hommes, de la société et de la culture de ce pays qui, lorsqu'on ne connaît pas, on juge sur de faux stéréotypes.

Au niveau scientifique et intellectuel, mis à part la richesse des communications, j'ai rencontré des étudiants et des collègues humbles pétris de savoirs et de connaissances dans une humanité profonde. La rencontre avec mes collègues de l'Ecosse, du Maroc et de Tunisie a créé une prise de conscience à mon niveau ! Pour l'Afrique du Nord, une seule question me revenait à l'esprit. Comment pouvons-nous être si proches et si éloignés ? J'ai rencontré des personnes formidables et uniques de ces pays d'Afrique du Nord. Cette rencontre nous a permis de prendre des résolutions, dont celui de nous rencontrer souvent et de partager nos expériences. Nous sommes déjà entrain de mettre en place des partenariats ! il a fallu se rencontrer à Bucarest !

J'ai compris que cette Ecole d'Eté n'a pas seulement un objectif scientifique mais aussi humain, culturel et sociétal. Je suis reconnaissante à l'université de Bucarest de m'avoir offert cette opportunité.

Vivement ce type de rencontre ! Encore une fois merci !

Professeur Leila Maziane, Université Hassan II, Casablanca- Maroc

"Cette école d'été, organisée par nos collègues de l'Université de Bucarest sur le thème: « Patrimoine culturel et humanités digitales; méthodologies actuelles de recherche et de diffusion" dans le cadre du Consortium Civis, auquel notre Université UH2 Casablanca est partenaire, fut un régal à tous les niveaux ! Je tiens à remercier vivement les organisateurs, et à leur tête la professeure Simona Corlan, d'avoir su mobiliser des chercheurs émanant du continent africain et européen pour rendre cette rencontre possible et surtout utile à nos jeunes étudiants du Master 1 et 2, avec qui les échanges furent pleins d'intérêt dans l'amphithéâtre et ailleurs... J'espère surtout que cette belle expérience éveillera des vocations chez nos futurs jeunes chercheurs..."

Dr. Anamaria Stănescu, Patrimoniul Imaterial și Cultură Tradițională, Institutul Național al Patrimoniului

Mulțumesc pentru invitație organizatorilor Școlii de Vară *Cultural Heritage and Digital Humanities: Current Research and Dissemination Methodologies* și pentru ocazia de a împărtăși din experiența Institutului Național al Patrimoniului în contextul digitalizării bunurilor culturale de natură etnologică din sfera elementelor vii de patrimoniu imaterial.

Comunicările științifice au abordat la nivel meta-teoretic conceptul de *patrimoniu* dând naștere la dialoguri captivante și utile. Interacțiunea cu masteranzi, cu doctoranzii și cu experții în patrimoniu cultural a fost o reală încântare!

Nicoleta Gaspar, Master IAFC -Facultatea de Istorie

În cadrul Școlii de Vară CIVIS am petrecut momente unice alături de colegii mei și de profesori. Colocviul profesorilor veniți special din Africa, însă și din Europa, s-a desfășurat foarte bine, iar provocările pe care le-au prezentat legate de Patrimoniu au fost evidențiate și discutate la fiecare prezentare. În acest context, importanța colocviului a constat din expunerea problematicilor Patrimoniului, a modului de conservare și promovare a acestuia precum și prin eficiența folosirii tehnologiei pentru a colecta date prețioase despre Patrimoniu. Fiind o problemă foarte importantă pentru viitor, prin intermediul colocviului au fost expuse, pe de o parte, și simboluri culturale, care necesită a fi protejate.

Sidonia Beu, Master IAFC, anul I, Facultatea de Istorie

Participarea la școala de vară de anul acesta, a cărei temă a fost “Cultural Heritage and Digital Humanities” mi-a răspuns la niște întrebări pe care mi le-am pus de multe ori având în vedere evenimentele ultimilor ani: poate un patrimoniu dispărut să fie readus la viață?...ce a fost pierdut a fost pierdut pentru totdeauna, sau tehnologia a avansat suficient încât să restituie ceea ce nu mai este?...cât de completă este ca experiență o călătorie digitală?...

M-am bucurat să primesc, prin temele abordate de către profesorii participanți pe parcursul prezentărilor, răspunsuri pozitive la întrebările mele. Digitalizarea patrimoniului nu este deloc un proces ușor, ci un proces pentru care este nevoie de viziune, de determinare, de investiții, dar merită orice efort.

Am găsit, în sfârșit, o soluție de a face să re trăiască un loc care mie îmi este foarte drag și m-am gândit la un proiect de digitalizare de care urmează să mă ocup.

Îți mulțumesc, Școală de vară ediția 2022, pentru experiența multiculturală, pentru a-mi fi oferit o soluție pentru reînvierea patrimoniului, pentru vizita la Art Safari, pentru cafeluțele din pauzele dintre prezentări. Le mulțumesc organizatorilor și abia aștept ediția 2023!

V. Dima

Experiența mea în cadrul școlii de vară CIVIS a fost una dintre cele mai bune experiențe academice pe care am avut-o până acum. În primul rând, am avut ocazia să interacționez cu profesorii de la universitățile partenere din cadrul acestui proiect și să observ cum variază metodologiile de cercetare în alte state și care dintre acestea ar trebui preluate de către cercetătorii de la noi din țară. Prin intermediul comunicărilor susținute de profesori (care au fost moduri excelente de a-mi testa cunoștințele lingvistice în franceză și engleză) am descoperit o serie de informații și tehnici de a căror existență nu eram conștient sau la care nu aveam acces și pe care le-am considerat a fi ideale pentru cercetările mele. Ceea ce am găsit a fi folositor în

mod special a fost faptul că am învățat să lucrez cu o bază de date și am înțeles cât de importantă poate fi aceasta pentru stocarea informației istorice. Activitățile interactive alături de profesorii de la Universitatea din Glasgow mi-au dat ideea de a crea o bază de date menită să adune diverse informații cu privire la populația din Țările Române, idee pe care i-am comunicat-o profesorului meu coordonator. Accesul la o astfel de bază de date poate spori interesul studenților pentru subiecte legate de anumite spații geografice în anumite perioade istorice deoarece informația poate fi accesată mai ușor.

Prelegerile despre arheologie și conservarea patrimoniului au fost, de asemenea, inedite și ar putea reprezenta un interes pentru studenți deoarece problema patrimoniului a devenit una din ce în ce mai abordată, iar tot mai mulți tineri ar trebui să fie informați cu privire la organizațiile care se implică în protejarea și restaurarea patrimoniului material. Deși colegii mei interesați de arheologie nu au putut avea parte de această experiență educațională care pe mine m-a marcat în mod pozitiv, am avut grijă să le transmit care sunt metodele de cercetare arheologică care mie mi-au atras atenția și care sunt utilizate pe siturile din Spania. Mai mult de atât, am avut posibilitatea să descopăr care este situația patrimoniului din Africa, continent care nouă ne este încă necunoscut într-o oarecare măsură. Colaborările cu universitățile din Maroc și Tunisia ar putea oferi multe oportunități pentru descoperirea spațiului african de către studenții români. Ideile de digitalizare a patrimoniului sau de creare a unui muzeu virtual pot fi aplicate și în cazul țării noastre, care are nevoie de noi metode de propagare a informațiilor despre obiectele, clădirile, oamenii și ideile care formează identitatea națională.

Sunt nerăbdător să particip la următoarele proiecte CIVIS deoarece mi-am dat seama de deschiderea pe care acestea mi le pot oferi spre a afla mai multe despre istoria și cultura europeană, a cerceta în profunzime, dar și pentru a face mai departe cunoscută istoria țării mele celor care doresc să o cunoască.